

BOŞ APARTMANDAKİ HAYALLER

Ali, tekerlekli sandalyeye mahkûm genç bir adamdı. Doğuştan engelli olduğu için hayatının çoğunu evinin dört duvarı arasında geçiriyordu. Ancak Ali'nin hayal gücü, dört duvarın ötesine uzanan bir dünyaya aitti. Kitaplar onun kapısıydı; Jules Verne'in deniz altlarıyla okyanusları keşfediyor, Dostoyevski'nin Petersburg'unda dolaşıyordu. Ama en büyük hayalini hep kendi mahallesinde kurmuştu. Karşılarında uzun zamandır boş duran eski apartman, Ali'nin zihninde bambaşka bir hayatın başlangıç noktasıydı.

Bu apartmanda yalnız bir karı koca yaşıyordu: Feride ve Sami. İkisi de yaşlanmış ama birbirlerine olan sevgilerinden hiç ödün vermemişlerdi. Çocukları olmamıştı, ama mahallede herkes onları "mahallenin anne ve babası" gibi görürdü. Eski apartman neredeyse yıkılacak durumdaydı, ama Feride Hanım ve Sami Bey buradan vazgeçemiyordu. Ali, onları her gün penceresinden izler ve onların hayatını hayal ederdi. "Kim bilir," diye düşünürdü, "bu apartman nasıl hikâyelere tanık olmuştur?"

Bir gün, Ali bir hayal kurdu. O eski apartman dolup taşacaktı. Üniversite öğrencileri gelip burayı dolduracak, herkes birbirine yardım edecek, apartman yeniden hayat bulacaktı. Feride Hanım ve Sami Bey, gençlerin enerjisiyle tekrar neşe dolacaktı. Ali, bu hayalini kağıda dökmeye karar verdi. Hikayesini yazdı, renklendirdi ve mahallenin duyarlı gençlerinden biri olan Ayşe'ye verdi. Ayşe, hikâyeyi Feride Hanım ve Sami Bey'e okudu. Feride Hanım, gözyaşlarını tutamadan Ali'nin hikâyesini dinledi. "Ne güzel hayaller kurmuş bu çocuk," dedi. Sami Bey ise derin bir nefes aldı. "Neden hayali gerçeğe dönüştürmeyelim?" diye düşündü. Ayşe'ye dönerek, "Bu apartmanı onaralım, üniversite öğrencilerine açalım. Hem biz onlara destek oluruz, hem onlar bize," dedi. Birkaç hafta içinde mahallede hummalı bir çalışma başladı. Ali'nin hayali, gerçek oluyordu. Üniversiteden gelen gençler, apartmanın her köşesine el attı. Boyalar yenilendi, camlar değiştirildi. Ali, penceresinden bu çalışmalarını izlerken içindeki heyecanı bastıramıyordu. "Benim hayalim bu kadar insanı bir araya getirdi," diye düşündü.

Apartment tamamen dolduğunda, Feride Hanım ve Sami Bey için hayat bambaşka bir hâl aldı. Akşamları gençlerle sohbet ediyor, onların hikâyelerini dinliyorlardı. Mahallenin eski sakinleri bile apartmana uğramadan duramaz olmuştu. Ali, bu hikâyeleri penceresinden izlemekle kalmıyor, zaman zaman apartmandaki etkinliklere de katılıyordu. Gençlerin yardımıyla tekerlekli sandalyesiyle bahçede dolaşiyor, onların kitap tartışmalarına katılıyordu.

Ali'nin hayal dünyası sadece kendisini değil, mahalledeki herkesi değiştirmişti. Artık eski apartman, mahalle için bir semboldü. İnsanların birlikte neler başarabileceğinin bir örneği hâline gelmişti. Ali, bir gün penceresinden apartmana bakarken içinden şöyle geçirdi: "Belki yürüyemiyorum, ama hayal edebiliyorum. Ve hayaller gerçek olabiliyor." Boş apartman artık doluydu; tıpkı Ali'nin kalbi gibi.

ETKİNLİK 1

Aşağıda verilen soruları metne göre cevaplandıralım.

1. Ali'nin en büyük tutkusu nedir?

2. Ali'nin hayalinde karşıdaki apartman nasıl bir yer hâline geliyor?

3. Feride Hanım ve Sami Bey'in apartmana duyduğu bağlılığın nedeni nedir?

4. Ali'nin yazdığı hikâyeye, mahallede nasıl bir etki yaratıyor?

5. Üniversite öğrencileri apartmanda nasıl bir değişiklik yapıyor?

6. Ali, apartmanın canlanmasını izlerken nasıl hisseder?

7. Apartman dolduktan sonra Feride Hanım ve Sami Bey'in hayatı nasıl değişir?

8. Ali'nin hayal gücünün mahalle üzerinde nasıl bir etkisi olmuştur?

ETKİNLİK 2

Aşağıda verilen ifadelerden metne göre doğru olan ifadenin başına D yanlış olan ifadenin başına Y yazalım.

(.....) Ali, tekerlekli sandalye kullanmak zorundadır.

(.....) Ali, hayallerini gerçekleştirmek için apartmanın onarımında fiziksel olarak çalışmıştır.

(.....) Feride Hanım ve Sami Bey'in apartmanı, üniversite öğrencileri tarafından onarılmıştır.

(.....) Ali'nin hayali, yalnızca yazıda kalmıştır, gerçeğe dönüşmemiştir.

(.....) Apartman onarıldıktan sonra Feride Hanım ve Sami Bey, yalnızlık çekmeye devam etmiştir.

(.....) Üniversite öğrencileri, apartmanda kalarak hem Feride Hanım ve Sami Bey'e hem de birbirlerine destek olmuşlardır.

(.....) Ali, apartmandaki etkinliklere hiç katılmamıştır.

(.....) Boş apartman, mahalledeki insanlar için bir dayanışma sembolü hâline gelmiştir.